

De toekomst van de Waddenzee.

27 juli 2026

Brief gericht aan Den Haag, de provincies Noord-Holland, Friesland, Groningen, en de gemeenteraden van de Waddeneilanden.

Voorwoord.

Deze brief is voor de bestuurders van Nederland, zowel op gemeentelijk, provinciaal en landelijk niveau. U bent degene die de richting voor de toekomst bepaald in ons land en ik hoop dan ook dat deze brief u aan het denken zet over de problematiek die te maken heeft met de Waddenzeetoekomst.

De Waddenzee en zijn zorgen.

Dat is op twee manieren uit te leggen. Je kunt je zorgen maken om een gebied als de Waddenzee maar je kunt er ook voor zorgen dat er een balans blijft bestaan waarbij verschillende partijen zich niet in het nauw gedreven voelen.

U begrijpt het al, het gaat over de afsluiting van gebieden in de Waddenzee, waarbij het verboden wordt voor menselijke activiteiten.

Ik ga even terug in de geschiedenis. In het verleden, en dan spreek ik over de jaren 80 van de vorige eeuw kwamen we er langzaam achter dat er voor wat betreft milieu en natuurproblematiek kortzichtig werd gedacht. Vergiften en andere stoffen kwamen door menselijk toedoen in de Waddenzee en de Noordzee terecht. Er ontstonden organisaties als Greenpeace, Milieudefensie enz die het dumpen van vergiften en andere gevaarlijke stoffen tegen gingen, wat toe te juichen was. Eindelijk gebeurde er iets en werd er aandacht gegeven aan de zeeën die als vuilnisvat werden gebruikt, althans dat is in tegenwoordige tijd de bedoeling van organisaties als hier boeven genoemd, maar hoe gaat het verder....

De garnalenvisser.

Ga ik even naar de Waddenzee, dan hangt het toegankelijk houden van verschillende gebieden voor de mens aan een zijden draadje, beroepsvisserij waartoe de garnalenvisserij al van generatie op generatie toe behoort wordt het al decennialang moeilijk gemaakt.

In eerste instantie was afgesproken, en opgeschreven, historisch recht, dat de garnalenvisserij de mogelijkheid mocht behouden om, en dat zeker met de

visserijtechniek die ze tot op heden gebruiken, om hun boterham te mogen blijven verdienen op de Waddenzee en nabij de Nederlandse kust, om hierbij ook in de voedselvoorziening een aandeel te leveren.

Gezien de ontwikkelingen van de afgelopen 20-25 jaar kun je alleen maar constateren dat het de garnalenvisser behoorlijk moeilijk wordt gemaakt, en wel zo dat het hoofd bijna of niet boven water gehouden kan worden. Ik roep u bij deze dan ook op om de garnalenvisser de ruimte te geven om zijn beroep te kunnen blijven uitoefenen op de Waddenzee en de Nederlandse kustgebieden. Nu is het zo dat deze beroepsgroep wordt geconfronteerd met de ene rechtszaak na de andere, iets waar je nu niet bepaald vrolijk van wordt.

Als voorbeeld: Nederland telt 9,4 miljoen auto's en deze auto's gebruiken tot op heden fossiele brandstof.(hoeveel uitstoot geeft dat wel niet.....) Nederland een klein land wat op zich niet erg is, we zijn met een bevolkingsdichtheid van meer dan 500 mensen op een vierkante kilometer gewoon een METROPOOL.

Daar dienen we ons dan ook naar te gedragen. Als ik dan zie dat de garnalenvissers, een kleine hoeveelheid schepen t.o.v. het aantal auto's in Nederland, draconische maatregelen wordt opgelegd dan begint er bij mij toch een vraagteken te ontstaan. Bij een wind uit het Zuidwesten gaat natuurlijk ook een aanzienlijk deel van de uitstoot uit Nederland over de Waddenzee heen. Ik vind dat niet erg in zoverre, het zou van de zotte zijn als ik tegen de Nederlander zou zeggen dat hij niet meer mag autorijden, om over de economische schade maar niet te spreken.

Voor wat betreft het visbestand, er worden zorgen geuit over bepaalde visbestanden, en ja het is pragmatisch, maar aangezien we in Nederland natuur beheren, zorgen dat de ene soort niet de andere overwoekert, is populatie beheersing van de zeehonden dan een niet veel logischere oplossing? En dan heb ik het over beheren zodat de verhoudingen weer een beetje in balans zijn. (of mag daar niet over gesproken worden, beheren,..... we doen in Nederland niet anders...).

Het toerisme.

Zoals u weet zijn de Waddeneilanden voor een belangrijk deel afhankelijk van het toerisme. In de plannen die er zijn wordt ook de recreatie op de Waddenzee aan banden gelegd. Zoals de plannen er nu liggen worden grote gebieden ook gesloten voor de recreant. Pleziervaart, zoals zeilen mag daar niet meer. Wadlopen zodat mensen op een positieve manier kennis kunnen maken met de Waddenzee mag niet meer. Stranden worden verboden gebied. De veerverbindingen met de Waddeneilanden waarbij geulen op diepte moeten worden gehouden om de veerverbinding te kunnen onderhouden worden door extreme eisen die het baggeren met zich meebrengt, in gevaar gebracht. Dit zijn een paar voorbeelden maar er zijn er meerdere.

De vraag rijst dan ook, wie zijn de mensen die ervoor zorgen dat dit allemaal kan gebeuren. Zijn het natuurorganisaties, de Waddenvereniging, Greenpeace, milieudefensie, Vogelverenigingen of RWS die zich helemaal suf lobbyen om de Waddenzee naar hun inzicht in te richten?

Eigen energievoorziening waar de eilander dan zelf eigenaar van is, en het dient de natuur door minder uitstoot.

De angst die wordt uitgestraald is dat het gebied er bijzonder slecht voorstaat en er mag dan ook niets meer, maar is dat waar? Lees ik als ander voorbeeld dat een stroomkabel van de Noordzee onder Schiermonnikoog door, op grote bezwaren stuit van o.a. organisaties als natuurmonumenten en de Waddenvereniging dan zet ik daar ook een vraagteken bij. De publieke opinie wordt op en dusdanige manier warm gemaakt om tegen een kabel onder Schiermonnikoog te protesteren. (Ook de inwoners van Schiermonnikoog worden door desinformatie hiervoor bang gemaakt). Even voor de goede orde, de kabel wordt op een diepte van 8 meter onder Schiermonnikoog doorgetrokken, de bezwaren voor blijvende schade is dan ook ongegrond. (bij aanleg zie je er na een tijdje niets meer van) Wordt de kabel linksom of rechtsom gelegd, dus om Schiermonnikoog heen, dan moet hij evengoed door het Waddengebied....

Anders gezegd....., hoe zit het dan met de stroomkabels van de provincie Noord-Holland en Friesland naar de Waddeneilanden toe?, dan zouden die ook, de denkwijze volgend van de mensen die de tegenwerkende organisaties vertegenwoordigen, weggehaald moeten worden. Van een nuchtere kijk op het geheel is geen sprake meer. De tegenwerking van het opwekken van elektriciteit wat we hard nodig hebben, ook om in de toekomst waterstof te kunnen maken zodat we grotendeels van de fossiele brandstof verlost worden, wordt hiermee tegengewerkt.

Even ruimer meenemend, we zien veel op dit moment veel onrust in de wereld, neem de straat van Hormuz, Rusland enz. (en dan het absurde verhaal van de Griekse reder die gas uit Rusland vervoert, en hiermee ontzettend veel geld verdient, dat moet toch zo snel mogelijk van de baan?)

Het gebruik van fossiele brandstof is helaas nog noodzakelijk maar het mag wel ingevoerd worden van landen buiten Europa waar we eigenlijk, zie de ontwikkelingen wereldwijd, niet afhankelijk van willen zijn en toch....., wordt de gaswinning in de Waddenzee verboden.

Hebben organisaties als de Waddenvereniging dan zoveel macht? Het blijkt van wel. Het mag kortzichtig genoemd worden. Het is ook niet zo dat de Waddenzeebodem bij boring 100 meter de diepte ingaat. Er staan geen huizen en het gas kan op een humane manier naar boven gehaald worden. Problemen zoals in de provincie Groningen worden dan vermeden. Uiteindelijk moeten we natuurlijk zo snel mogelijk van de afhankelijkheid van buiten Europa en fossiele brandstof af. Er mag zeker van organisaties als

Natuurmonumenten of de Waddenvereniging een andere gedachtegang worden verwacht. Bijgevolgd wordt de Waddeneilanden ook door de organisaties hierboven genoemd, verboden om met relatief kleine windmolens, dorpsmolens van kleine omvang in hun eigen energieopwekking te voorzien. (windzoekgebieden bij o.a. Texel zijn verwijderd, en dat terwijl we op de Waddeneilanden juist heel veel wind voorhanden hebben). Dit uiteraard ook met dank aan de vogelverenigingen die van Muizen Olifanten maken.

Unesco gebied.

Ook dit breng ik onder de aandacht. Al enige jaren is de Waddenzee een Unesco gebied. Dat er Unesco is op de wereld is alleen maar goed te noemen. Bijzondere gebouwen en natuur wordt beschermd, en de bewoners rondom het gebied hebben er ook min of meer baat bij. Ik val meteen met de deur in huis. Unesco betekend ook dat de omgeving er voordeel van heeft. Zoals het nu wordt geprojecteerd, komt er een zware delegatie van Unesco, die gaat wikken of wegen of de Waddenzee nog wel Unescogebied mag zijn.... De voorwaarden worden mede gevoed door de Waddenvereniging en Natuurmonumenten, waardoor je ervan uit kunt gaan dat, zoals het er nu uit ziet, de uitslag van de delegatie mede daardoor beïnvloed wordt.

Als het dan zo is dat de garnalenvisserij niet meer op de traditionele manier op de Waddenzee en de Nederlandse kustgebieden mag worden uitgeoefend, is dat dan een uitkomst die je moet willen?

Als het dan zo is dat er gebieden gesloten worden en er niet meer op het wad mag worden gelopen, deelgenoot wordend van de natuur, is dat dan een uitkomst die je moet willen?

Als er stranden worden afgesloten zodat ook daar de toeristen niet meer mogen komen, is dat dan een uitkomst die je moet willen?

Als er gebieden op de Waddeneilanden worden verboden voor mensen die bijvoorbeeld met hun zeiljacht over het Wad willen varen, is dat dan een uitkomst die je moet willen?

Als het opwekken van eigen energie op de eilanden wordt verboden, en dat terwijl er mooie alternatieven met wind voorhanden zijn (geen fossiele brandstof meer), is dat dan een uitkomst die je moet willen (wie betaald de energierekening?, en dan de afhankelijkheid van buiten Europa....., of moet een ander dat maar doen.....).

Zo kan ik nog meerdere argumenten aangeven, maar waar het om gaat is dat Unesco het lijstje is van het schilderij. Als we nu het schilderij behouden maar de lijst er vanaf halen....., met het gevoel van de ketenen of de dwangbuis verlost te zijn, is dat dan niet veel beter?

En dan op een realistische wijze blijven beheren zodat de Waddenzee op een andere manier een mooi schilderij blijft, zonder lijst, in de METROPOOL die Nederland heet.

Waarbij de garnalenvisser zijn beroep in de voedselvoorziening, met de gebruikte visserijtechniek mag voortzetten.

De toerist zich welkom mag blijven voelen en mag genieten van de natuur zoals hij of zij dat ziet.

De inwoners van de Waddeneilanden zich niet ongerust hoeven te maken over hun toeristen inkomen, en zich weer gerust voelen zonder een zwaard van Damocles boven het hoofd, waarbij iemand het touwtje door kan knippen.

Nawoord

U denkt nu misschien dat ik niet veel met de natuur op heb maar het tegenovergestelde is het geval. Dat er bijvoorbeeld bij het broedseizoen wel een verbod is om de gebieden te bezoeken, is natuurlijk een prima maatregel. We moeten zuinig zijn op onze natuur maar het vel over de neus trekken zoals kleine groepen mensen zoals die Natuurmonumenten en de Waddenvereniging vertegenwoordigen, willen, lijkt me niet echt verstandig en realistisch.

Ik hoop u met deze brief op een goede manier te hebben geïnformeerd, zodat u de balans op kunt maken.

Ik begrijp ook dat u vele malen bezoek krijgt van organisaties zoals Natuurmonumenten, de Waddenvereniging, RWS enz, en dat deze organisaties iets van u verlangen wat in Nederland eigenlijk helemaal niet kan, nl een echt natuurgebied. Daar zijn we veel te dicht bevolkt voor. Wat mogelijk is qua natuurbeheer is goed, wat niet mogelijk is bij een METROPOOL. Dit ook nog even meenemend.....We zijn in Europa Democratisch, we moeten dat wel beschermen en ervoor zorgen dat we niet meer afhankelijk zijn van krachten buiten Europa. Daar hoort zelfredzaam zijn bij.....mocht het zijn dat u in de komende weken of maanden beslissingen moet nemen over de Waddenzee, dan hoop ik dat u ook het geheel afweegt.

Vriendelijke groeten vanaf Texel

Als persoonlijke boodschap naar u toegestuurd, hoogachtend,

Cor v.d. Knaap.

Inwoner van Texel, ook commissielid van het CDA Texel.

(even voor de duidelijkheid, dit is op eigen initiatief, dus buiten de politiek om).

PS: Mocht het zo zijn dat u als beslissers over 10 jaar terug kunt kijken op de beslissingen die u nu in 2026 neemt, dan hoop ik dat u kunt zeggen, ondanks de adviezen en de druk van verschillende Natuurorganisaties of de Waddenvereniging, RWS, vogelverenigingen enz, heb ik een goed beluit kunnen nemen waar we nu en in de verdere toekomst Nederland veiliger hebben gemaakt en waar dan, dus in 2036, de vruchten van mogen blijven plukken.

Ik wens u een wijze besluitvorming toe,

Hierbij Nederland, en dan de Waddeneilanden in het bijzonder, en Europa een voor zover mogelijk, een zekere toekomst meegevend.